

ବାସନ୍ତୀଙ୍କ ଓଠରେ ହସ ଫୁଟାଇଛି ମାଣ୍ଡିଆ

କାବନରେ ଅନେକ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ଦେଇ ଗତି କରିଛନ୍ତି ସେ। ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହରାଇବା ପରେ ବହୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପତନକୁ ସାମ୍ନା କରି ସେ ଆଜି ସଫଳତା ପଥରେ। ପୁଷ୍ପିଣୀ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଫୁଟାଇଛି ହସ। ଯାହା କେବଳ ଶ୍ରୀ ଅନ୍ନ ଅଭିଯାନ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି ସମ୍ଭବ। ଏମିତି କଣେ ସଫଳ ଏକାକିନୀ ମହିଳା ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହୋଇଛନ୍ତି ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ବାଙ୍କିରିପୋଷି ବ୍ଲକ୍‌ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗାଁର ବାସନ୍ତୀ ମୁର୍ମୁ (୫୯)। ଦୀର୍ଘ ୧୨ ବର୍ଷ ତଳେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଶିକ୍ଷକ ଥିବା ବାସନ୍ତୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ହଠାତ୍ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା। ଆଉ ସେହିଦିନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର ସଂପର୍କମୟ କାବନ। ୩ ପୁଅଙ୍କୁ ପାଳିପୋଷି ମଣିଷ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ। ପରିବାର ଚଳାଇବା ସାଙ୍ଗକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେମିତି ପାଠ ପଢ଼ାଇବେ ସେହି ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ସେ। ଶେଷରେ ଉପାୟଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ମାଣ୍ଡିଆ ବାସକୁ ଆପଣାଇ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ସଂପର୍କ। ଶ୍ରୀ ଅନ୍ନ ଅଭିଯାନ ପକ୍ଷରୁ ଏସଂପର୍କମୟ ପଠକରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଇଥିଲେ। ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ମାଣ୍ଡିଆ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଥିଲେ ସେ। ସେ ନିଜ ବାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ମାଣ୍ଡିଆ ବାସ କରି ବେଶ୍ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି। ଗତବର୍ଷ ସେ ଅନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ମିଶି ଭାଗ ବାସରେ ୪୯କର କମିରେ ମାଣ୍ଡିଆ ବାସ କରିଥିଲେ। ସେଥିରୁ ଉପାଦାନ ମାଣ୍ଡିଆ ମଣ୍ଡିରେ ବିକ୍ରି କରିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ। ଏହାସହିତ ଅଭିଯାନ ଚଳଫଳ ପୁଷ୍ପିଣୀସମିତିର

ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣିତ ମଧ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି। ସେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରୁ ନିଜ ଗାଁରେ ଏକାକୀ ମିଳେଟ ଶକ୍ତି ଚିଠିନ୍ ସେକ୍ଟରରେ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ମାଣ୍ଡିଆରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଭିନ୍ନ ଜଳଖିଆ, ଗୁଜୁଗୁଲା, ମୁରୁକା, ପିଠା ଆଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକ୍ରି କରୁଛନ୍ତି। ଚିଠିନ୍ ସେକ୍ଟର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାର ସହାୟତା ରାଶି ସାଙ୍ଗକୁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଖାତା ପରିଚାଳନା ପ୍ରଣିତ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ୧୦-୧୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବା ସହ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ବାସନ୍ତୀ। ତାଙ୍କ ଚିଠିନ୍ ସେକ୍ଟରରେ ପ୍ରତିଦିନ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ବୟସ୍କଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜମୁଛି। ନିଜ ସଫଳତାର କାହାଣୀ ବଖାଣି ବାସନ୍ତୀ କହନ୍ତି, ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ମୋତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଏକଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୋଧେ ମୁଣ୍ଡାଇବା ପାଇଁ ମାଣ୍ଡିଆ ବାସକୁ ଆପଣାଇଥିଲେ। ମାଣ୍ଡିଆ ବାସ କରି ୩ ପୁଅଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ସହିତ ସାନଭାଇଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତରୀ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିଛି। ଶ୍ରୀ ଅନ୍ନ ଅଭିଯାନ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ମୋ ଭଳି ଅନେକ ମହିଳାଙ୍କୁ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି। ଏବେ ମୁଁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହେବାସହ ହସ ଖୁସିରେ ପରିବାର ଚଳାଇପାରୁଛି। ଏକାକିନୀ ମହିଳା ଭାବେ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରୁ ମିଳେଟ ଚିଠିନ୍ ସେକ୍ଟର ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମୋତେ ଶ୍ରୀ ଅନ୍ନ ଅଭିଯାନ ଚଳଫଳ ସହାୟତା ମିଳିଛି। ପୂର୍ବରୁ ମାଣ୍ଡିଆରୁ ଅଳ୍ପକିଛି ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିକ୍ରି କରୁଥିଲି। ମାତ୍ର ନିଜର ଗୋଳାମଟିଏ ହେବା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ରୋଜଗାରର ପଥ ମିଳିବା ସହ ମୋର ଦୁଃଖ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ଦୂର ହୋଇପାରିଛି।

ଦ ରୋମିଓ ଏରର

‘ଦ ରୋମିଓ ଏରର’ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟତ କାବନଶୈଳୀକୁ ବିପଦ କରିବା କ’ଣ ରହିଛି ‘ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପକ୍ଷୀ’ ପ୍ରସଙ୍ଗ? ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିର ସୁବତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପକ୍ଷୀ ଫଟୋଗ୍ରାଫି କରି ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିବାର ବିରାଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି। ପକ୍ଷୀ ଜଗତର କିଛି ଜଣା ଅଜଣା କଥା ଏବଂ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ ଅନୁଧ୍ୟାନକାରୀ ଓ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ମନୋ ପରମାରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଲଟିଥିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଏଥର ‘ସମ୍ପାଦକ’ର ‘ସୁଗ୍ରୀ’ ପୃଷ୍ଠା ଭେଟି ଦେଉଛି ଭିନ୍ନ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ଦ ରୋମିଓ ଏରର’...

ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫି କରି ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ନୂଆପଲ୍ଲୀ ଟ୍ରିପ୍ କଲୋନୀର ମମତା ପରମାର ଅନ୍ୟତମ। ବିଶିଷ୍ଟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଗବେଷକ, ପକ୍ଷୀ ବିଶାରଦ, ଲେଖକ ଓ ଚିତ୍ରି ଉପସ୍ଥାପକ ବିକ୍ରମ ଗରାଡ଼ାଙ୍କୁ, ଇଂଲଣ୍ଡର ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ନାଇଜେଲ୍ ଆଲାନ ମାର୍ଚ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ପକ୍ଷୀ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ସହ ଏସବୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି। ମମତା ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଓ ପକ୍ଷୀ ଫଟୋଗ୍ରାଫିରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ଓ ପ୍ରେରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମ ପାଣିପାଗ ତଥା କାବନଶୈଳୀ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ବିପଦକୁ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ବଢ଼ାଇଛି, ସମଗ୍ର ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେଉଛି। ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତ ଉପସ୍ଥିତି ଓ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଆଜିର ଦିନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆହ୍ୱାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ବିଲୁପ୍ତ ଚାଲିକାଗୁଡ଼ିକକୁ ନେଇ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଆଲୋଚନା, ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଓ ଜରୁରି ଅନୁସନ୍ଧାନର ବିଷୟ ପାଲଟିଯାଉଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ବଣାଣି ଦଶାହି ଧରି କିଛି ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତ ପରିବେଶରୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ଯାଉଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ସେହି ପ୍ରକାଶିତ ପୁଣି ଆବିର୍ଭାବ ହେଉଛନ୍ତି। ଏଭଳି ଭ୍ରମାତ୍ମକ ପରିଲକ୍ଷଣ ଓ ତ୍ରୁଟିକୁ ପକ୍ଷୀ ବିଶାରଦ ଓ କାବନଶୈଳୀ “ଦ ରୋମିଓ ଏରର” ବୋଲି ନାମିତ କରିଛନ୍ତି। ଠିକ୍ ଯେପରି ସେକ୍ସପିୟରଙ୍କ ନାଟକର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ରୋମିଓ ଭୁଲ୍‌ରେ ଭାବିଥିଲେ ବେତାଶୂନ୍ୟ ଲୁଲିଏଟ୍ ମରିଯାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଲୁଲିଏଟ୍ ମରିନଥିଲେ ବୋଲି ନାଟକର ଶେଷ ଭାଗରେ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା। ରୋମିଓଙ୍କର ଏଭଳି ଭ୍ରମଧାରଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ପକ୍ଷୀ ବିଶାରଦମାନେ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଦେଖା ଯାଉନଥିବା ପକ୍ଷୀ ପୁଣିଥରେ ଦେଖାଗଲେ ତାକୁ ‘ରୋମିଓ ଏରର’ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ପାଲଟିବାକୁ ବସିଲାଣି।

କଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି ବିଲୁପ୍ତର ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣା ଉଭୟ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ଏହାର ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଆଣିପାରେ। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶିତ ପିଠିକ୍ ଗବେଷଣା ବିନା ଭୁଲ୍‌ବଖାତର ବିଲୁପ୍ତ ଯୋଷଣା କରାଯାଏ ଏବଂ ପରେ ପୁନଃ ଆବିଷ୍କାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାର ବାସସ୍ଥଳୀ ପ୍ରତି ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ। ଏହାଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶିତ କାବନଚକ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ୍ର ବିସ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସଂପର୍କ କରି ବଞ୍ଚିଥିବା ସେହି ପ୍ରକାଶିତ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପକ୍ଷୀ (ଲର୍ଡ୍ ଅଫ୍ ଗର୍ ବାର୍ଡ୍) ବୋଲି ଜୁହାରିଯାଏ। ଶେଷରେ ପାଇଁ ଏହି ପକ୍ଷୀ ୧୯୪୪ ମସିହାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଚଳିତବର୍ଷ ଏହାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ପ୍ରକାଶିତ ଚାଲିକାରୁ ପ୍ରାୟ ହଜାର ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତେବେ ମୋ ମାସର ଇକୋଲୋଜି ଆଖି ଢଳାଉଥିବା ନାମକ କର୍ଣ୍ଣାକ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଏହାର ସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ପୁଣି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ଚେଷ୍ଟା ଏହାହିଁ ହେଉଛି ‘ଦ ରୋମିଓ ଏରର’। ବିପଦରେ ଥିବା ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତ ସଂରକ୍ଷଣ, ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଏବେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଷ୍ଠା ମମତା ନିଜ କ୍ୟାମେରାରେ ଭାଗତର ପ୍ରାୟ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ଓ ହିମାଳୟର ଉପତ୍ୟକା ସମେତ ମାଲେସିୟା ଓ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଭଳି ଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ୭୭୭ଟି ନୂଆ ପ୍ରକାଶିତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଫଟୋ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସମ୍ମାନ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଏବଂ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ପକ୍ଷୀଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ (ଫାଇନି) ଫଟୋଗ୍ରାଫି ତାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ବିରଳ ପରିଚୟ ଦେଇଛି। ମମତା କହନ୍ତି, ‘ପାଣିପାଗର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସାଙ୍ଗକୁ ସଚେତନ ନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତିଳିକାର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବିପଦ ହେଉଛି। ଭିତରକନିକାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରୁଷ୍ଟି କିଙ୍ଗ୍‌ଫିସର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦରବନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଖୁସିର ବିଷୟ ଅନେକ ପ୍ରକାଶିତ ଅତି ସୁନ୍ଦର ମାଛରଖା ଆମ ଭିତରକନିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏସବୁର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଓ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାୟତ୍ନ ଅନୁଧ୍ୟାନ, ଗବେଷଣା ଓ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ପାଇ ଆହୁରି ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ମୁଁ ଭାବେ ଯଦି ମହିଳାମାନେ ଏ ଦିଗରେ ବେଶା ଯୋଗଦାନ କରିବେ ତେବେ ଏହା ଆମକୁ ଆହୁରି ସହଜରେ ବଢ଼ିପାରିବ।’

ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂର ଫ୍ୟାସନ୍ ଆଜିର ନୂହେଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନୂଆ ଚରିକାରେ କାନ ଫୋଡ଼ାଯାଉଛି। ଚିକେ ଅଲଗା ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଆଜିକାଲିର ମହିଳାମାନେ ଶରୀରର ଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ଯେମିତିକି କାନ, ନାକ, ଓଠ, ଆଇବ୍ରୋ, ଗଳା ଓ ନାଭି ଆଦି ଜାଗାରେ ପିୟର୍ସିଂ କରାଉଥିବା ନଜିର ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଭିତରୁ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂର କଥା ହିଁ କିଛି ନିଆରା। କେହିକେହି ତ ଏବେ କାନ ଏକାପିକ ସ୍ଥାନରେ ମଲ୍ଟିପୁଲ୍ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ ବି କରାଉଛନ୍ତି; ଦେଖିବାକୁ ଏହା ଖୁବ୍ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲାଗୁଛି। ତେବେ ମଲ୍ଟିପୁଲ୍ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ କ’ଣ ଆଉ ଏହାର ନୂଆ ଡିଜାଇନ୍ ସବୁ କ’ଣ ରହିଛି ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଚାହିଁବାରେ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ

ଫ୍ୟା ସନ୍ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରାୟ ୧୬ ପ୍ରକାରର ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ ହେଉଥିବାର ସୂଚନା ରହିଛି। ଯଥା: ସ୍ପାଆର୍ଟ ଲୋଡ଼ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ, ଡେପ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ହେଲିକ୍ସ ଟ୍ରାକ୍ସ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ଆର୍ବି- ଟ୍ରାକ୍ସ୍ ପିୟର୍ସିଂ, କୋଷ୍ଟ ପିୟର୍ସିଂ, ଇନ୍‌ର କୋଷ୍ଟ ପିୟର୍ସିଂ, ଆଉଟର୍ କୋଷ୍ଟ ପିୟର୍ସିଂ, ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ହାକ-ଲୋଡ଼ ପିୟର୍ସିଂ, ରକ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ମିଡ୍ ହେଲିକ୍ସ ପିୟର୍ସିଂ, ସଙ୍ଗ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ଅର୍ବିଟାଲ୍ ପିୟର୍ସିଂ, ମଲ୍ଟିପୁଲ୍-ଲୋଡ଼ ପିୟର୍ସିଂ ଇତ୍ୟାଦି। ତେବେ ଏସବୁ ଭିତରୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମଲ୍ଟିପୁଲ୍-ଲୋଡ଼, ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍, କୋଷ୍ଟ, ହେଲିକ୍ସ, ଡେପ୍ ତଥା ଫର୍ଡ଼ା-ହେଲିକ୍ସ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂର ଚାହିଦା ଖୁବ୍ ବଢ଼ୁଛି।

ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ: ଏହି ପିୟର୍ସିଂକୁ କରିବା ଚିକେ କଷ୍ଟକାରୀ ହୋଇଥାଏ। କାନର ଉପରି ଭାଗରେ ଲମ୍ବା କରି ଫୋଡ଼ା ଯାଉଥିବା ଏହି ପିୟର୍ସିଂର ଆରୋ ସେପ୍ ଚିକାଇନ୍‌କୁ ସୁବତ୍ତାମାନେ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ଥାନ୍ତି।

କୋଷ୍ଟ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ: ମୁଖ୍ୟତଃ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ରେ ଆସୁଥିବା କାନଫୁଲ୍‌କୁ କାନର ଠିକ୍ ମଝି ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇ ଏହି ପିୟର୍ସିଂ କରାଯାଇଥାଏ।

ହେଲିକ୍ସ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ: ଏହାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ କାନର ଉପରି ଭାଗରେ କରାଯାଇଥାଏ। ଏଥିରେ ସୁବତ୍ତା ଚାହିଁଲେ ଷ୍ଟୋନ୍‌ର ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଲଗାଇ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାଇପାରିବେ।

ଡେପ୍ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ: କାନର ମଝି ଭାଗରେ ରିଙ୍ଗ୍ ସେପ୍ଟର କାନଫୁଲ୍ ଲଗାଇବାକୁ ଡେପ୍ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ କୁହାଯାଇଥାଏ। କେହିକେହି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଷ୍ଟୋନ୍ ସୁପ୍ ଲଗାଇ ବି ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲୁକ୍ ପାଇଥାନ୍ତି।

ଫର୍ଡ଼ା-ହେଲିକ୍ସ ଇୟର୍ ପିୟର୍ସିଂ: ଏହାକୁ କାନର ପୂର୍ତ୍ତା ଉପରି ଭାଗରେ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବି ଷ୍ଟୋନ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଲଗାଇଲେ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ।

୨ ୦୨୦ ଜୁନରେ ବ୍ୟପ୍ରେକ୍ଷ ଅଭିନେତା ସୁଶାନ୍ତ ସିଂହ ରାଜପୁତଙ୍କ ଆରୁହଣୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ ରିଆ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କୁ ଯେତିକି ମାନସିକ ଆଘାତ ଦେଲା ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଅର୍ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ। ରାଗାତାତ ଲୋକମାନେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିନା ତାଙ୍କୁ ସୁଶାନ୍ତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରିଦେଲେ। ତ୍ରଣସ ରଖିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ‘ଏସ୍‌ସିବି’ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ କ୍ୟାରିଅର୍ ଏକ ପ୍ରକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ପରେ ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜେଲକୁ ମୁକ୍ତିପାଇଲେ। ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ତାରି ବର୍ଷ ପରେ ସେ ଜେଲରେ କାଟିଥିବା ସମୟ ବିଷୟରେ ମୁହଁ ଖୋଲିଛନ୍ତି। ରିଆ ଏକ ଆଲୋଚନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜେଲରେ ପ୍ରତି ଦିନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରି ଲାଗୁଥିଲା। ଜେଲରେ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ବିଚାରାଧୀନ କାରାଗାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ସଂଖ୍ୟା ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ। ସେଠି ଗୋଟିଏ

ଜେଲ ଅଭିଷତା ବଖାଣିଲେ ରିଆ

ଗୋଟିଏ ଦିନ କୌଣସିମତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡ଼େ। ଜେଲରେ କିଛି କରିବାକୁ ନ ଥିବାରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ କାଟିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଷ୍ଟକର; ସମୟ ଏକପ୍ରକାର ଅଚଳିଯାଏ। ଜେଲ ରହଣିର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା କାରଣ ଜେଲ ପରିବେଶ ସହିତ ଅଭ୍ୟାସ ହେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ସେତିକି ସମୟ ଲାଗିଥିଲା। ଜେଲରେ ସେ ଗଭୀର ବିଷାଦ ମଧ୍ୟକୁ ବାଲିଯାଇଥିଲେ। ଜେଲରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ମହିଳା କ-ଦାଙ୍କ ହତାଶା ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯୋଗ ଓ ନୃତ୍ୟ ଶିଖାଉଥିଲେ। ଖୁସିର କଥା, ଜେଲର ଅନ୍ଧକାରମୟ ଅଭିଷତାକୁ ଭୁଲି ରିଆ ଏବେ କାବନରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଏବେ ଜିରୋଧା ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ନିଖିଳ କାମଥଙ୍କୁ ଡେପ୍ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ବର୍ତ୍ତା ହେଉଛି।

